

Republika Hrvatska
Upravni sud u Splitu
Split, Put Supavla 1

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 02.03.2021., 09:02 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/59	376-08/NJ	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-10	0	

d2639893

U I M E R E P U B L I K E H R V A T

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Anđeli Becka, te Tamari Taraš, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja zastupan po opunomoćeniku

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe

radi rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi plaćanja naknade za prijevremeni raskid pretplatničkog odnosa, nakon javne rasprave zaključene 29. siječnja 2021. u prisutnosti opunomoćenika tužitelja, generalne opunomoćenice tuženika te bez prisutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, objavljene 8. veljače 2021.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti Klasa: UP/I-344-08/20-01/578, Urbroj: 376-05-2-20-6 od 30. srpnja 2020.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (dalje HAKOM) Klasa: UP/I-344-08/20-01/578, Urbroj: 376-05-2-20-6 od 30. srpnja 2020., pozivom na odredbu članka 46. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09, dalje ZUP) obustavljen je postupak rješavanja spora korisnika

ovdje tužitelja, i operatora javnih komunikacijskih usluga

ovdje zainteresirane osobe, u vezi plaćanja naknade za prijevremeni raskid pretplatničkog odnosa koja je zaračunata na računu za siječanj 2020.

Pravodobno podnesenom tužbom tužitelj pobija osporeno rješenje tuženika u bitnom navodeći kako je u konkretnom slučaju tuženik utvrdio kako on nije vratio terminalnu opremu modem marke ISKRATEL MAC 646EEA6B6C9C i digitalni prijamnik MAC001AD01BBBD5 u roku propisanim Općim uvjetima poslovanja

a niti u roku koji je produžen odlukom povjerenstva slijedom čega je oprema postala vlasništvo korisnika, te korisnik samo treba podmiriti račun za veljaču 2020. Mišljenja je kako su predmetna utvrđenja tuženika pogrešna, pri čemu ističe kako je tuženik svoju odluku utemeljio isključivo na očitovanju zainteresirane osobe, a da mu pri tome nije dao priliku da se očituje na navode iste, pa je time postupio protivno odredbi članka 30. stavci 1. i 2. ZUP-a. Nadalje, ističe kako nikad nije zaprimio zaključak tuženika od 15.

lipnja 2020., a niti ga je mogao zaprimiti na adresi koja se navodi u osporenom rješenju ( ), budući da na toj adresi on nema, niti je ikada imao prebivalište, već je njegovo prebivalište na adresi . Stoga je mišljenja kako predmetna dostava nije izvršena u skladu s odredbom članka 85. ZUP-a, odnosno ista nije bila uredna. Na predmetu okolnost predlaže provesti grafološko vještačenje, na kojem prijedlogu je ustrajao i u podnesku od 8. siječnja 2021. Nastavno, smatra kako je u konkretnom slučaju povrijeđena i odredba članka 46. stavak 3. ZUP-a, jer mu nije pružena mogućnost očitovati se na zaključak tuženika, budući da mu isti nije bio uredno dostavljen, te navodi kako on nije odustao od zahtjeva, niti takav zaključak može proizaći iz njegovog postupanja. Slijedom iznijetog, tužbenim zahtjevom predlaže poništiti osporeno rješenje tuženika Klasa: UP/I-344-08/20-01/578, Urbroj: 376-05-2-20-6 od 30. srpnja 2020. Ujedno potražuje trošak upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe kako je to tijelo provelo postupak u smislu odredbe članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17, dalje ZEK) koji se odnosi na rješavanje sporova krajnjih korisnika i operatora komunikacijskih usluga. Navodi kako je to tijelo, suprotno navodima tužitelja, utvrdilo pravo stanje stvari i sve činjenice koje su od važnosti za donošenje pravilnog i zakonitog rješenja. Napominje kako je prema dostavnici u spisu predmeta utvrđeno kako je tužitelju zaključak od 15. lipnja 2020. uručen 26. lipnja 2020., te ujedno navodi kako je i osporeno rješenje tužitelju dostavljeno na adresi u

a čiji primitak je tužitelj potvrdio potpisom na dostavnici. Također, kako je iz cjelokupnog spisa predmeta razvidno kako su svi dotadašnji računi pristizali na navedenu adresu u l slijedom čega se ne može govoriti o propustu u dostavi koji se odnosi samo na zaprimanje predmetnog zaključka, zbog krive adrese. Zaključno je mišljenja kako tužitelj ne bi imao pravo na troškove zastupanja, odnosno vođenja spora od strane odvjetnika. Predlaže odbiti tužbu tužitelja kao neosnovanu.

Pozvana u smislu odredbe članka 19. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, dalje ZUS) da sudjeluje u sporu i očituje se na tužbene navode tužitelja, zainteresirana osoba

u odgovoru na tužbu osporava tužbene navode tužitelja glede dostave, odnosno adrese prebivališta, u bitnom navodeći kako je adresa u bila i adresa priključne točke na kojoj su pružene telekomunikacijske usluge, na kojoj su tužitelju dostavljani računi i obavijesti, te na kojoj adresi je ujedno i zaprimljena sva prethodna dokumentacija u postupku rješavanja spora pred tim trgovačkim društvom, a koji je prethodio i bio pravna pretpostavka vođenja postupka pred tuženikom u smislu odredbe članka 51. ZEK-a. Na navedenu adresu kako su dostavljani rješenje o prigovoru od 8. siječnja 2020. i Odluka o reklamaciji od 16. ožujka 2020. Nadalje, ističe kako tužitelj tijekom upravnog postupka, kao i tijekom ovog spora nije ponudio niti jedan dokaz kojim bi doveo u sumnju utvrđenja glede terminalne opreme. Pri tome ističe kako su tužitelju ostavljena dva roka radi povrata terminalne opreme, jedan koji teče od deaktivacije usluge i jedan koji teče od dana izdavanja računa, koje je pak rokove tužitelj propustio. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

U sporu je održana rasprava 29. siječnja 2021. čime je strankama u smislu odredbe članka 6. ZUS-a dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora, na koju nije pristupila uredno pozvana zainteresirana osoba, koja je svoj nedolazak opravdala zbog poslovnih obveza, međutim, ne predlažući odgodu ročišta, pa je rasprava pozivom na odredbu članka 39. stavak 3. u svezi s odredbom članka 37. stavak 3. ZUS-a održana bez njene prisutnosti.

Opunomoćenik tužitelja je ustrajao na provođenju grafološkog vještačenja potpisa tužitelja na dostavnici o izvršenoj spornoj dostavi zaključka od 15. lipnja 2020., kao i da se

saslušati tužitelja na okolnosti potpisivanja dostavnice, koja je potpisana 26. lipnja 2020., pri čemu je istaknuo kako je iz potpisa tužitelja na punomoći, kao i na osobnoj iskaznici, razvidno kako se ne radi o istom potpisu. Nadalje je istaknuo kako niti tuženik, niti zainteresirana osoba, nisu vodili računa kako se dostava trebala obavljati sukladno odredbama ZUP-a, kojima je propisana dostava u upravnom postupku, koja kako može biti različita od načina dostave računa. Također je naveo kako je zainteresirana osoba bila dužna, prema odredbama Zakona o zaštiti potrošača, pozvati tužitelja i upozoriti ga na opće uvjete poslovanja koji su dostavljeni u spisu, a vezano za povrat opreme, te dodatno pozivati na rokove povrata opreme. Ovo stoga što su opći uvjeti strogo formalni u odnosu na potrošače.

Generalna opunomoćenica tuženika se usprotivila provođenju predloženih dokaza, a u odnosu na iznijete navode opunomoćenika tužitelja je istaknula kako isti predstavljaju meritum spora između operatora i korisnika, a u koji tuženik u konkretnom slučaju nije ulazio. Ujedno je istaknula kako se dostava pismena vrši osobnom ostavom na jedinu poznatu adresu tužitelja.

Opunomoćenik tužitelja je popisao trošak upravnog spora prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/14, dalje Tarifa) na ime sastava tužbe, podneska od 8. siječnja 2021. i pristupa na ročište od 29. siječnja 2021., sve po 250 bodova, ukupno 750 bodova, odnosno 7.500,00 kuna, što uvećano za vrijednost PDV-a od 25%, a što daje iznos od 9.375,00 kuna.

U cilju ocjene zakonitosti osporavane odluke tuženika sud je tijekom dokaznog postupka pregledao dokumentaciju sadržanu u sudskom spisu, te je pregledna i čitana cjelokupna dokumentacija sadržana u spisu tuženika, koji spis je dostavljen uz odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Iz dokumentacije priložene u spisu predmeta upravnog postupka proizlazi kako se tužitelj obratio tuženiku radi rješavanja spora sa zainteresiranom osobom, a u svezi plaćanja naknade za prijevremeni raskid pretplatničkog odnosa, koja je zaračunata na računu za siječanj.

Nadalje, iz spisa predmeta upravnog postupka proizlazi kako je u provedenom postupku zainteresirana osoba usvojila prigovor tužitelja na iznos naplaćenih naknada za prijevremeni prestanak pretplatničkog odnosa i naknade za kupljeni uređaj Bežični pojačivač wi-fi dometa, sveukupno u iznosu od 2.534,40 (PDV uračunat), slijedom čega da je tužitelju u cijelosti odobren račun za siječanj 2020. U odnosu na naplatu terminalne opreme po računu za veljaču 2020., zainteresirana osoba ističe kako tužitelj nije vratio terminalnu opremu modem marke ISKRATEL MAC 646EEA6B6C9C i digitalni prijemnik MAC 001AD01BBBD5 u roku propisanom Općim uvjetima poslovanja tog trgovačkog društva, niti u roku koji je produžen po odluci Povjerenstva, pa je oprema prešla u vlasništvo tužitelja, koji treba podmiriti račun za veljaču 2020. Stoga, a kako je usvojen prigovor tužitelja u odnosu na preostali iznos dugovanja po računu za siječanj 2020., zainteresirana osoba je predložila obustaviti zahtjev za rješavanje spora.

Zaključkom Klasa: UP/I-344-08/20-01/578, Urbroj: 376-05-2-20-5 od 15. lipnja 2020. tuženik je od tužitelja zatražio da se u roku od osam dana od primitka tog zaključka izjasni slaže li se s navodom zainteresirane osobe da je predmetni spor riješen, te ukoliko se s istim ne slaže, navedene što je predmet spora, uz upozorenje da ukoliko ne postupi u skladu sa navedenim, temeljem članka 46. stavka 3. ZUP-a rješenjem obustaviti postupak rješavanja spora.

Predmetni zaključak, prema dostavnici u spisu predmeta, tužitelj je zaprimio 26. lipnja 2020., te po istom nije postupio u ostavljenom roku, slijedom čega je tuženik osporenim rješenjem obustavio spor između tužitelja iz zainteresirane osobe pozivom na članak 46.

stavak 2. ZUP-a, uz obrazloženje kako tužitelj nije u ostavljenom roku dostavio traženo očitovanje zbog čega je zaključeno da je odustao od zahtjeva.

U ovoj fazi spora prijeporno je, je li tuženik pravilno obustavio postupak rješavanja spora između tužitelja i zainteresirane osobe.

Naime, tužitelj prigovara dostavi predmetnog zaključka, te smatra kako dostava nije bila uredna, budući da on nikada nije zaprimio navedeni zaključak, pri čemu ujedno ukazuje kako je njegovo prebivalište na adresi

Odredbom članka 90. stavak 1. ZUP-a propisano je da se dostava stranci obavlja na adresu koja je naznačena u zahtjevu za pokretanje postupka, odnosno na adresu mjesta na kojem se stranka trenutačno nalazi.

Pregledom Obavijesti o sklopljenom ugovoru o pružanju paketa usluga TV INT TEL Start, broj ugovora 1994757636, utvrđeno je kako je adresa priključne točke

koja adresa je ujedno odabrana i za dostavu računa i obavijesti, te na koju adresu su prema podacima sadržanim u spisu tuženika tužitelju dostavljani i račun za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 31. siječnja 2020., kao i zahtjev za trajno isključenje. U elektronskoj pošti od 21. prosinca 2019. tužitelj ističe kako je prijavljen kvar 14. prosinca 2019., koji da još uvijek nije otklonjen 21. prosinca 2019., ujedno navodeći kako mu je internet potreban jer vodi posao od kuće (dakle u gdje je priključna točka). Također, na navedenu adresu je tužitelju dostavljeno i osporeno rješenje, kojeg je osobno zaprimio i potpisao dostavnicu. Stoga, kako je dostava zaključka tuženika izvršena upravo na adresu odnosno na adresu koja je upravo i navedena u Ugovoru, to prigovor tužitelja u tom pravcu nije osnovan.

Nadalje, a imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, sud je pozivom na odredbu članka 33. ZUS-a odbio provoditi daljnje dokaze predložene u sporu, posebno provođenje grafološkog vještačenja. Potonje i iz razloga što se upravo potpis na punomoći izdanoj odvjetniku vidno razlikuje od potpisa tužitelja na dostavnicama o izvršenoj dostavi kako spornog zaključka, tako i osporenog rješenja, te od potpisa na osobnoj iskaznici, pa prigovor tužitelja u tom pravcu nije uvjerljiv. Stoga sud nije imao osnove zaključiti da konkretna dostava nije izvršena osobno ili da nije potpisana od strane tužitelja.

Odredbom članka 46. ZUP-a propisano je kako tijekom postupka stranka može odustati od zahtjeva u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili elektroničkim putem (stavak 1.); kako će se ako stranka odustane od zahtjeva, donijet rješenje o obustavi postupka (stavak 2.); kako će se rješenje o obustavi postupka donijet po službenoj dužnosti i u slučaju kad se iz postupanja stranke ili iz drugih okolnosti postupka može zaključiti da je stranka odustala od zahtjeva (stavak 3.); kako će se postupak nastaviti ako je nastavak postupka u javnom interesu ili to zahtijeva protivna stranka (stavak 4.); kako kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, rješenjem će se obustaviti postupak (stavak 5.).

Stoga je, kako se tužitelj, iako upozoren na postupanje tuženika u smislu odredbe članka 46. ZUP-a, nije u ostavljenom roku očitovao, tuženik opravdano zaključio kako je tužitelj zadovoljan načinom rješenja spora s zainteresiranom osobom (te da je zainteresirana osoba u cijelosti postupila po njegovom zahtjevu), pa su prestali razlozi za daljnje vođenje upravnog postupka.

Slijedom sveg navedenog, kako je tuženik, pozivom na odredbu članka 46. stavak 3. ZUP-a, ocijenio kako je u okolnostima konkretnog slučaja postupak rješavanja spora između tužitelja i zainteresirane osobe trebalo obustaviti, a s kojom ocjenom je suglasan i ovaj sud, to je pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. ZUS-a sud odbio tužbeni zahtjev tužitelja, pa je presuđeno kao pod točkom I. izreke presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 79. stavak 4. ZUS-a, kojom je propisano kako stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora. Stoga je, a kako je tužitelj u

cijelosti izgubio spor, odbijen zatraženi trošak tužitelja, pa je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

U Splitu, 8. veljače 2021.

SUTKINJA

Andela Becka, v.r.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. (članak 66. ZUS-a). Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude (članak 70. ZUS-a). Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Tamara Taraš

